

OSD 66/12

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 5 listopada 2013 r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Hubert Schwarz

Sędziowie: r.pr. Robert Staszewski

r.pr. Krystyna Skotowska-Tomkiewicz

Protokolant: apl. rad. Wojciech Wołoncewicz

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r.pr. Beaty Jackowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 13 marca 2012 r., 12 sierpnia 2013 r., 5 listopada 2013 r. sprawy r.pr. [REDAKTED]

obwinionego o to, że:

1. Wysłał w dniu 20 maja 2011 r. oraz w dniu 12 sierpnia 2011 r. [REDAKTED] wezwania do zapłaty i ostateczne wezwanie do zapłaty kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł jako wynikającej z nakazu zapłaty [REDAKTED] mimo, iż z nakazu Sądu Rejonowego [REDAKTED] Wydział [REDAKTED] Gospodarczy z dnia 9 lutego 2000 r. sygn.. akt: [REDAKTED] wynika, że na rzecz powoda [REDAKTED] zasądzone zostały koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł, tj. o naruszenie art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2010, nr 10, poz. 65 – ze zm.) w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,
2. Zarejestrował w dniu 9 stycznia 2008 r. w KRS działalność gospodarczą w formie niedopuszczalną w ustawie o radcach prawnych i prowadzenie tej działalności nieprzerwanie do dnia wniesienia wniosku o ukaranie, tj: popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i 2 w zw. z art. 8 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

orzeka:

1. obwinionego r.pr. [REDAKTED] uniewinnia od zarzucanych mu czynów;
2. kosztami postępowania w kwocie 1251 zł obciąża Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDAKTED]

Hubert Schwarz Robert Staszewski

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2011 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] przedstawił zarzuty radcy prawnemu [REDAKTOR] (k. 71). Przedmiotowe postanowienie było wynikiem dochodzenia, wszczętego przez Rzecznika w związku ze skargą p. [REDAKTOR] z dnia 08 sierpnia 2011 r. (k. 1). Dochodzenie, prowadzone było pod sygnaturą akt [REDAKTOR]. Do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTOR] w dniu 15 października 2012 r., wpłynął wniosek Rzecznika, dot. wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOR] (k. 78).

Radca prawny [REDAKTOR] został obwiniony o naruszenie art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2010, Nr 10, poz. 65 z późn. zm.) (dalej Ustawa) w zw. z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dalej KERP). Naruszenie ww. przepisów, sprowadzać się miało do dwóch przewinień. Po pierwsze, na wysłaniu w dniu 20 maja 2011 r. oraz w dniu 12 sierpnia 2011 r. do Skarżącej [REDAKTOR] wezwania do zapłaty i ostatecznego wezwania do zapłaty kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1200 zł jako wynikających z nakazu zapłaty [REDAKTOR] mimo, że nakazu zapłaty z dnia 09.02.2000 r., sygn. akt [REDAKTOR] wynika, że na rzecz powoda ([REDAKTOR]) zasądzone zostały koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł. Drugim elementem było zarejestrowanie przez Obwinionego w dniu 09 stycznia 2008 r. w KRS i prowadzenie przez obwinionego działalności gospodarczej w formie niedopuszczalnej ustawą o radcach prawnych, tj. naruszenie art. 64 ust. 1 i 2 w zw. z art. 8 Ustawy w zw. z art. 6 ust. 1 KERP.

Uzasadniając stanowisko przedstawione we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 15.10.2012 r., Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o ukaranie radcy prawnego za pierwsze przewinienie – karą wskazaną w art. 65 pkt 1 ust. 4 (tj. pozbawienie prawa wykonywania zawodu radcy prawnego) oraz za przewinienie drugie – karą pieniężną w wysokości pięciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej (k. 81). Pełnomocnik Obwinionego w piśmie procesowym z dnia 10 maja 2013 r. wniósł o uniewinnienie radcy prawnego [REDAKTOR] od wszystkich stawianych mu zarzutów (k.101).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, podejmując rozstrzygnięcie na podstawie materiału dowodowego, zgromadzonego w trakcie dochodzenia jak również w trakcie postępowania Sądowego, nie podzielił stanowiska i argumentacji Rzecznika Dyscyplinarnego w zakresie stawianych zarzutów i uniewinnił radcę prawnego [REDACTED] od zarzucanych mu czynów.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu, określonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego jako „wyłudzenie nienależnego świadczenia”, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 września 1998 r., pomiędzy przedsiębiorcą – [REDACTED] a Kancelarią Prawną [REDACTED] została zawarta umowa o obsługę prawną (k. 105-107). [REDACTED] zlecił Kancelarii [REDACTED] prowadzenie sprawy o zapłatę przeciwko [REDACTED]. Efektem postępowania sądowego był nakaz zapłaty z dnia 09.02.2000 r., wydany w sprawie sygn. akt [REDACTED] (k. 6), zasądający na rzecz powoda, tyt. wynagrodzenia dla adwokata, kwotę 600 zł. W drugim postępowaniu o sygn. akt [REDACTED] na rzecz powoda Sąd zasądził koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2000 zł. Nakaz zapłaty, wydany w sprawie sygn. akt [REDACTED] został skierowany do komornika, który przyznał dodatkowe koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 600 zł.

W dniu 12.10.2006 r. Obwiniony udzielił pełnomocnictwa p. [REDACTED] do podejmowania czynności, zmierzających do wyegzekwowania należności od Skarżącej na rzecz Kancelarii Prawnej [REDACTED] (k. 110). Pani [REDACTED] zleciła [REDACTED] windykację przedmiotowych należności. Pracownicy [REDACTED] przygotowali i podpisali wezwania do zapłaty z dnia 20.05.2011 r. oraz 12.08.2011 r., kierowane do Skarżącej, które stanowiły podstawę pierwszego zarzutu stawianego przez Rzecznika Obwinionemu.

Analizując materiał dowodowy, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dał wiarę wyjaśnieniom Obwinionego, które znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków, tj. [REDACTED] oraz [REDACTED] z których wynika, że błędne wskazanie wysokości, zasądzonych w nakazie zapłaty kosztów zastępstwa procesowego było wynikiem pomyłki pracowników [REDACTED] spowodowanej dużą ilością prowadzonych spraw windykacyjnych oraz znacznym zautomatyzowaniem procesu wysyłania wezwań do zapłaty. Niezależnie od przytoczonych ustaleń, stwierdzić należy, że Obwiniony nie

uczestniczył w żadnym z etapów przygotowywania, podpisywania czy wysyłania wezwań do zapłaty, kierowanych do Skarżącej, w związku z czym nie może On ponosić odpowiedzialności w zakresie i wymiarze wskazanym we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Nadto, błędne wskazanie w wezwaniu do zapłaty kosztów zastępstwa prawnego, było wynikiem omyłki pisarskiej a nie przejawem celowego działania.

Odnośnie drugiego zarzutu, polegającego na wykonywaniu zawodu radcy prawnego w sposób sprzeczny z ustawą, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, również w tym wypadku nie podzielił stanowiska Rzecznika.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy w żadnym miejscu nie potwierdza zarzutów stawianych we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Należy podkreślić, że z dołączonego do akt postępowania odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego spółki [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] wynika, że spółka ta nie prowadziła działalności prawniczej (k. 117), nadto Obwiniony w piśmie procesowym (k. 101 – 104) jak również w zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 05 listopada 2013 r. wyjaśnił w sposób szczegółowy mechanizm współpracy z [REDAKTOWANE] oraz potwierdził, że nigdy nie wykonywał zawodu radcy prawnego w formie sprzecznej z ustawą o radcach prawnych. Zeznania Obwinionego oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy są w tym zakresie zbieżne. Dodatkowo, wydruk strony internetowej [REDAKTOWANE] (k. 118), potwierdza, że obsługa prawna klientów tejże Spółki, wykonywana miała być przez Kancelarię Radców Prawnych [REDAKTOWANE] a nie przez [REDAKTOWANE]. Mając na uwadze ww. okoliczności Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uniewinnił Obwinionego z zarzucanego mu czynu.

Przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest ustalenie czy w kreślonej sytuacji doszło do naruszenia zasad etyki radcy prawnego, czy można (na podstawie zgromadzonych dowodów) przypisać Obwinionemu winę za naruszenie tych zasad oraz – w przypadku uznania, że doszło do naruszenia zasad etyki radcy prawnego lub przepisów ustawy o radcach prawnych – orzec o zastosowaniu kar dyscyplinarnych. Uniewinniając radcę prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] od zarzucanych mu czynów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, dokonał wszechstronnej analizy materiału dowodowego i uznał, że sformułowane przez Rzecznika Dyscyplinarnego zarzuty nie znalazły w nim potwierdzenia.

O kosztach postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozstrzygnął w oparciu o przepisy art. 70(6) ust. 2 ustawy o radach prawnych.

Niniejsze orzeczenie nie jest prawomocne, Stronom przysługuje prawo złożenia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych, za pośrednictwem tut. Sądu, w terminie 14 dni od daty otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem.

11-6-17 sbrz

